

SENTÈNCIA 09-99 DE 28 D'ABRIL DE 1999

Ponent M.I. Sr. Josep Lluís VÀZQUEZ SOTELO

ANTECEDENTS DE FET

I. RESULTANT: Que dictada pel Tribunal de Corts en data 17 de novembre de 1997, sentència condemnant a Joaquim B.G. per un delictes major d'estafa, es declarà que no hi havia lloc a la responsabilitat civil. Recorreguda dita sentència, fou confirmada en tots els seus extrems per la dictada per aquest Tribunal Superior en data 14 de juliol de 1998. En data 3 de desembre de 1997 el condemnat i la part perjudicada, signaren un conveni per a liquidar els aspectes civils relacionats amb el delictes d'estafa. Cancel·lada per Aute de data 20 d'agost de 1998 la fiança bancària que en la causa s'havia exigit al processat, s'interessà després el compliment del conveni transaccional a que havien arribat les parts i per Aute de 4 de novembre de 1998 el Tribunal de Corts, malgrat reconèixer que la sentència no preveia cap condemna per responsabilitat civil "en base a l'acord presentat" acordà requerir al processat del pagament de 14.000.000.- pts, acordant l'embargament dels seus béns per import de 17.000.000.- pts.

II. RESULTANT: Contra el citat Aute s'interposà recurs davant aquest Tribunal Superior pel Lletrat Joan Miquel RASCAGNERES en representació i interès del seu defensat Joaquim B.G., fonamentat en l'article 3, punts 1, 2 i 9 de l'antic Decret regulador del recurs de suplicació: per excés de jurisdicció o de competència, per indefensió i vulneració d'una garantia fonamental, i per infracció de les normes relatives a la responsabilitat civil establerta en la sentència. Sol·licitant la revocació de l'Aute recorregut

Considera en primer lloc, que s'ha infringit el principi del contradictori al no haver-se donat trasllat de l'escrit presentat per la part adversa en data 27 d'octubre de 1998, i que dóna lloc a l'Aute avui recorregut,

provocant indefensió i vulnerant el dret fonamental previst a l'article 10 de la Constitució.

Exposa que el Tribunal de Corts en la sentència dictada (i confirmada pel TSJ) va declarar que no hi havia lloc a la responsabilitat civil, motiu pel qual al dictar l'Aute recorregut ha caigut en un excés de jurisdicció, a l'imposar una condemna civil que no queda reflectida en la sentència, i que té la seva base en un document privat.

Recurs al que s'adherí el Ministeri Fiscal en base a l'excés de jurisdicció o competència, al·legant la improcedència de utilitzar la causa penal per a fer complir el conveni civil al que havien arribat les parts.

FONAMENTS DE DRET

I. CONSIDERANT: que en resulta de tot punt necessari donar lloc al recurs del processat, al qual s'adherí el Ministeri Fiscal, tota vegada que el títol executiu que és la sentència penal ferma no conté cap condemna civil exigible. No havent-se establert en la sentència cap condemna per la responsabilitat civil, és patent que el Tribunal mancava de jurisdicció per acordar el requeriment de pagament i l'embarg dels béns del condemnat, ja que la jurisdicció del Tribunal Penal per conèixer de l'acció civil *ex delicto* és una competència *secundum eventum litis*, que cessa tant aviat l'objecte penal queda resolt sense establir condemna per la responsabilitat civil eventualment unida a l'acte il·lícit. Per tot, qualsevol acció que procedeixi derivada del conveni transaccional subscrit ha de ser exercitada davant els Tribunals i en els procediments de l'ordre civil, tot el que condueix a l'estimació del present recurs per ser manifest l'abús de jurisdicció en que s'ha incorregut.

Que l'estimació del recurs per aquest motiu, fa innecessari l'estudi de l'altre motiu d'apel·lació invocat.

II. CONSIDERANT: Que pel que s'ha dit s'ha d'anul·lar i deixar sense efecte l'Aute impugnada, declarant d'ofici les costes processals devengades pel recurs.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia
d'Andorra,

D E C I D I M

1. Estimar el recurs d'apel·lació, interposat per
Joaquim B.G., al qual s'adherí el Ministeri Fiscal.

2. Anul·lar i deixar sense efecte l'Aute dictat pel
Tribunal de Corts en data 4 de novembre de 1998 en la Causa
núm. 216-1/96.

3. Declarar d'ofici les costes processals ocasionades
pel recurs.

4. Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts,
amb certificació de la present Sentència, per al seu
compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament
jutjant, ho manem i signem.